

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. MST-609-00039

Den 17. august 2009

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg har i brev af 8. juli 2009 stillet følgende spørgsmål nr. 611 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Per Clausen (EL).

Spørgsmål nr. 611 (alm. del)

Med henvisning til besvarelsen af spørgsmål S 2493 bedes ministeren redegøre for, præcist hvilke kriterier der endnu ikke er opfyldt for, at forsigtighedsprincippet kan anvendes for nanomaterialer generelt og nanosølv specifikt. Spørgsmålet stilles på baggrund af en rapport fra marts 2009 med titlen "Emergnano: A review of completed and near completed environment and safety research on nanomaterials and nanotechnology".

Svar

Som det fremgår af rapporten "Emergnano: A review of completed and near completed environment, health and safety research on nanomaterials and nanotechnology" foreligger der ikke præcise kriterier for, hvornår og hvordan forsigtighedsprincippet kan anvendes for nanomaterialer. Anvendelsen af forsigtighedsprincippet vil typisk ske ud fra en samlet vurdering af, i hvilken udstrækning der er en begrundet mistanke for skadelige effekter på miljø og sundhed ved en konkret anvendelse, samt effekternes mulige omfang.

Rapporten nævner specifikt, at nanosølv har vist skadelige effekter på vandlevende organismer, men der foreligger endnu ikke data som viser, at der er risiko for, at disse skadelige effekter kan forekomme i miljøet. Konklusionen er derfor, at der er grundlag for yderligere at undersøge nanosølvs miljøfarlighed, og rapporten anbefaler heller ikke, at man på nuværende tidspunkt iværksætter konkrete reguleringsmæssige tiltag over for nanosølv med baggrund i forsigtighedsprincippet.

Som jeg også tidligere har oplyst, er brugen af sølv som desinfektionsmiddel omfattet af biociddirektivet (98/8/EF). I den forbindelse skal stoffet vurderes i EU med hensyn til miljø, sundhed og effektivitet, herunder vurdering af risiko for udvikling af resistens. Stoffer, der ikke klarer denne vurdering, skal udfases med relativt kort varsel. Hvis sølv EU-godkendes til brug i biocidprodukter, forventes godkendelsespligten i Danmark at indtræde indenfor en 4-årig periode efter EU-godkendelsen af aktivstoffet.

Ovennævnte rapport konkluderer desuden, at forsigtighedsprincippet ikke skal anvendes generelt over for nanomaterialer. Kun over for tre ud af de tretten nanomaterialer, der omtales i rapporten, anføres det, at der er grundlag til at igangsætte yderligere undersøgelser for at afklare deres miljøfarlighed. Dette stemmer overens med Miljøstyrelsens anbefaling til mig om, at nanomaterialer må vurderes enkeltvis, da nanomaterialer er lige så forskellige som kemikalier generelt. Fokus bør derfor rettes mod de enkelte nanomaterialer evt. undergrupper heraf og deres særlige egenskaber. Herudover afhænger den mulige risiko for sundhed og miljø også af de enkelte nanomaterialers anvendelsesområder og omfanget af eksponeringen af miljø eller befolkning.

Troels Lund Poulsen/ Anne Marie Zinck